

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4375/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Урош Милосављевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 15744/18 од 22.02.2019. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 15744/18 од 22.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 15744/18 од 22.02.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом на основу признања Трећег основног суда у Београду П 1905/18 од 06.06.2018. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име дуга исплати 4.985,32 динара са законском затезном каматом од 27.11.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 12.850,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 15744/18 од 22.02.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену којим је одлучено је о трошковима првостепеног поступка тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против

другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 15744/18 од 22.02.2019. године одлучено је о трошковима поступка. Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Трошкови поступка су регулисани процесним законом. Они представљају споредно потраживање, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се решење Вишег суда у Београду Гж 15744/18 од 22.02.2019. године у делу у ком је одлучено о трошковима првостепеног поступка. Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке којим је правноснажно одлучено о трошковима првостепеног поступка, који не представљају главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Врховни касациони суд је, приликом оцене дозвољености ревизије, имао у виду члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али се наведени члан у конкретном случају не може применити обзиром да је ревизија изјављена против другостепене одлуке (решења) којом је преиначена првостепена одлука о трошковима поступка. Наиме, наведени члан може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, (односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије), али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП,
Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић